

Izhaja trikrat na teden v šestih dneh, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zvečer izdaje popoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane v uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h. ali gl. 6-60
pol leta 6 . 60 3-30
četrť leta 3 . 40 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v: Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma; — Pipan v ulici Ponte della Fabbra

SOČA

(Večerno izdaje.)

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Oglasi in postenice
se računijo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseletno 1 gl. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

„Centrifugasi“ imajo skomino!

Krasni vspehi „Goriške ljudske posojilnice“ vzbujajo zavist in jezo one zloglasne klike, ki se ogreva za „Centrifugo“. — Ker ni mogoče nič stvarnega reči proti računom naše posojilnice za lansko leto, predloženim na občnem zboru, zato v zadnji „Gorici“ nekaj čvekajo, da sploh nekaj rečejo, kar naj bi vzbudilo v pebožnih glavicah njenih kratkournih čitateljev kako slabo sumnjo. — „Gorica“ navaja, da je bilo koncem preteklega leta hranilnih vlog za 57.282 K manj nego prejšnje leto. — Kaj to „Gorici“ mari?! Ali niso prav klekcalci celo leto celó po spovednicah lovili hranilne vloge iz naše posojilnice? Dosegli so nekaj vspeha, to se umeje, — ali ta vspeh je posojilnici le v korist, ker se je resila nestalnega klerikalnega denarja. In izplačala ga je, ker ga je imela; dobila ga je od somišljenikov narodno-napredne-stranke. Da bi pa posojilnica vkljub tolikim izplačilom še napredovala, to bi bilo pa vendar preveč zahtevano; naša stranka tega ne zahteva, klerikalcem pa naš zavod nič mari ni! — Denimo, da bi bili ostali klerikalci gospodarji v posojilnici in bi naša stranka preložila svoj denar v „Trgovsko-obrtno zadrugo“, kakor so ga prelagali klerikalci v „Centrifugo“ in drugam, bi ne bilo le 57.282 K manj, marveč najmanj 800.000 K, ali pa posojilnica bi bila naredila že krah. Naša stranka pa je posojilnico rešila ter jo celo utrdila. — Treba se dostaviti, da je posojilnica izplačala le cerkljanski hranilnici blizu 80.000 K, ker jih je ta potrebovala. Ako bi tega slučaja ne bilo, bi imeli celo hranilnih vlog več nego prejšnje leto.

Dalje kvasi „Gor.“, da je bil promet blagajne manjši! Kaj pa je odvisno od prometa?! Ta je lahko manjši, dasi je zavod jako napredoval v vsakem oziru! Čudovito, da treba zavrčati take neumnosti, ki so pa le izrodek klerikalne zlobe. — Nič pa ne povédo, da je bil čisti dobiček večji vkljub manjšemu prometu in raznim izdatkom, ki pod drugimi naslovi množé posojilnično imetje, n. pr. odpis na vrednosti hiš, izdatki za znamenite poprave hiš, s čemur je vrednost poskočila itd.!

„Centrifugari“ se jeze, da je zdaj več izdatkov za uradnike, češ, da morajo

opravljati tudi politično tlako svojemu gospodarju. Koliko uradnikov potrebujemo in kako jih plačujemo, to „Gorici“ ni prav nič mari; to je stvar ravnateljstva! K njej ne pojdemo po dovoljenje, ko treba nastaviti kakega novega uradnika, tudi ne, ako bo kdo izvrševal za stranko tudi kako politično delo. O tem lahko zabavljate, kolikor hočete, ali pod svojo streho smo gospodarji mi in ne klerikalci. Zato na take vrste cené ne bomo niti odgovarjali.

O dohodkih posojilničnih hiš besediči „Gorica“, da uprava pobere 4784 K. Ali tu je „Gorica“ vedoma in hote lagala po stari navadi in Liguorijanski morali. Naláš je izpustila naslov: poprave. Ali kar je bilo izdano za poprave, se ni pripisalo k vrednosti hiš, kakor delajo sloveči ljudski slepiči tam pri „Solskem Domu“, ki v letnih računih pristevajo k vrednosti hiš vsak žebelj, kateri so kje zabili! — Ako pa se vkljub tem izdatkom vsejedno hiše obrestujejo po 3%, je to prav veliko! Po metodi viteza Gredolskega pri „Sol. Domu“ bi lahko naredili račun, da ste hiši nesli nad — 6%. Velemodri nasvet, naj bi posojilnica hiš ne kupovala, ako jih ne kupuje le z rezervnim zalogom, pa hvaležno odklanjamo! Koliko narodnih rodbin in trdk je dobilo streho le v teh dveh hišah! Kam bi drugače šle?! — Slovenci moramo imeti na razpolago vedno več hiš, če hočemo napredovati, tudi če imamo zgubo pri njih. Vsaka šlacuna v prometni ulici, ki pride v slovenske roke pod domačo streho, je vredna par stotakov letne narodne žrtve! Kdor tega ne razume, je vreden le pomilovanja! — „Goriška ljudska posojilnica“ pa lahko tudi nekaj žrtvuje na leto v take namene!

„Gorica“ se jezi, ker so dobili na občnem zboru posojilnici zvesti deležniki po 1% več deležnine. — To je bilo prav pametno! Hujskačem je preveč še po 5%. Občni zbor je sam za-se najvišja instanca v posojilnici; lahko bi dal zvestim članom še več, nezvestim pa še manj, in proti temu in leka! — Je tudi pravično tako! Tisti zdražbarji, ki so pristopili le za zgago, ne zaslužijo niti 5%!

Toliko v odgovor! Gospodom pri „Centrifugi“, katerim se sline cedé po zakladih naše vrle „Gor. ljud. pos.“, svetujemo še-k

skleju, naj raje pazijo na svoj zavod, da ga bodo pametno vodili, sicer utegnejo pahnuti v zrak sebe in mnogo naših rojakov. Dosedanje delovanje kaže, da gospodje potrebujejo še mnogo, mnogo pouka! Zato je prav, da bo imel uradnik g. Premrou poučni tečaj; želimo le, da bi se prav pridno učila oba učena katoliška dohtarja Pavlica in Kos, da bosta poznala vsaj razliko med — lombardovanjem in prodajo vrednostnih papirjev.

Gre dol, gre dol.....

Z neko izredno hitrostjo hiti navzdol. Dasi bi se rad ustavljal malce tuintam, se ne more, ker skoro pri vsakem koraku mu zdrči, da tebebi navzdol ter se ustavi za hip sem ter tje le se ob kaki suhi „resilni“ vejici. Išče opore, ali prilaja do iznenadenj, in če je še kodi kaj dobi, je ne more biti vesel, ker sprevidi kmalu, da je trhla, da ne drži za dlje časa. Pri tem vednem padanju je padel že do — najzalostnejšega dneva svojega življenja.

„Edinost“ od sobote piše: „A kaj se je zdelo gospodu dr. Antonu Gregorčiču, ko je videl na razpravi, kako zalostno je funkcioniral ves njegov veliki aparat, ki ga je razvil za tako — s človeškega stališča sojeno — pravo bogatelo?! Ali ni opazil, kako je bilo trenutkov, ko se je sam sodni dvor komaj vzdrževal — smeha?! Gospod doktor naj se ne udaja nobeni iluziji: večerajšnji dan je bil najzalostnejši dan njegovega življenja! In kar je najhujše: pripravil si ga je sam, ker je kakor duhovnik pozabil, da vrhunec človeške slabosti je maščevanje, a vrhunec krščanske plemenitosti — odpusčanje.“

Naši klerikalci so se vrgli z vso silo na to, da bi uničili gg. dr. H. Tumo in Andr. Gabrščeka. S podtikanjem, lažmi in obrekovanjem med ljudstvom le ni hotelo iti tako, kakor so mislili, marveč zadeli so po večini ob odpor, ki jih je presenetil. Klevetnikom je povedal večji del ljudstva v obraz, da jim ne verjame. Priceti je bilo torej potreba ostreje. Začeli so pikati in zbadati ter krasti čast v prvi vrsti gg. dr. H. Tumi in Gabrščeku, drugače pa udrihati po naprednjakih po gestu: Kakor kaže! Kradli so čast posebno Andr.

Gabrščeku tako zdržema, da je bil primoran obrniti se do samega glavarja klerikalne stranke, Ant. Gregorčiča. Ali ta je bil tako zavzet edino le za odstranitev dr. Tume kakor tudi Andr. Gabrščeka, da mu še na misel ni prišlo, povrniti mu čast v listu „Gorica“, kateri je Gregorčičev, marveč začel se je „bati“, v mislih, da s tisto dopisnico prizadene Gabrščeku kaj takega, kar njemu ne bo prav, pač pa don Gregorčiču.

In pehal je svojega nekdanjega najboljšega delavca od sodnije do sodnije ter pripehal do obsodbe njega, kateremu se ima zahvaliti za vse tiste velike časti, na katere je bil toli ponosen, drugače bi bil ostal le nepoznan semeniški profesor. To je dejstvo, katerega ne more oporeči nikdo, najmanj pa dr. Gregorčič. In v zahvalo za to ga je preganjal tako nečloveško, tako nič krščansko....

In kaj vendar je storil Gabršček takega, da se je ga je bilo tako bati?! Nič, prav nič! Naslikale so ga pred sodnijo klerikalne korifeje tako, kakor da bi bil Gabršček nekak strašen človek, ki deli klofute na vse strani, ki vzdiga stolice ter preti in grozi kakor kak zbesnelec. Toda kaj je storil, kaj je komu prizadjal? Edino to so vedeli povedati, da je oklofutal Gasparja Likarja! No, moj Bog, saj vendar poznate Gasparja, kako dosledno dan za dnevom že leto za letom od 1892. ob vsaki priliki udriha po Gabrščeku, mu privedlje priimke: falot itd. ter ga grdi tako, kakor more le tako zloben človek, kakoršen je Gaspar, katerega se je radi tega ogibal do zadnjega časa sam dr. Gregorčič. Gabršček je vedel vse to. Ako bi bil tako nasilen, bi bil že zdavnaj počakal Gasparja ter ga kje pretepel, tako pa ga je le oklofutal po dolgotrajnem zabavljanju in obrekovanju, ko se mu je silil prav pod nos s svojim zlobnim jezikom. To je bila le prav nedolžna kazen za tisto, kar vse je že počel Gaspar proti Gabrščeku! Ali dela tako nasilen človek? — In ako je hotel kaj storiti dr. Gregorčiču, bi bil storil že zdavnaj, saj iz Gosposke ulice ni daleč do Križke ulice. — Povest o „strahu“ je torej res — imenitna! Čudno le, da se ga poprej ni nikdo bal, marveč šele sedaj — potem, ko so skozi toliko in toliko let z njim občevali intimno in niti na kraj pameti ni bilo nobenemu, da bi Gabršček storil kedaj kaj takega, da bi se ga bilo bati!

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisni Henrik Sienkiewicz. — Poskošenil Podravski.

(Dalje.)

Še le sedaj se mu oglasi v duši klic: »V imenu Kristusa!«

Spomnil se je, da se je s takim klicem Kilon rešil iz Ursovih rok ter je sklenil odpustiti mu ostalo kazen.

Že je hotel poklicati dispenzatorja, kar ta sam nakrat stopi pred njega ter reče:

»Gospod, oni starec je omedlel, nemara celo umrl. Ali naj zapovem, da ga še dalje bijejo?«

»Zdramite ga ter pripeljite ga sem.«

Oskrbnik atrija zgine za taveso, toda Kilon brez dvoma ni bilo tako lahko zdraviti, ker je Vinicij dolgo čakal in postajal že nestrpljiv, predno so sužnji privedli Kilon in se oddaljili na dano znamenje.

Kilon je bil bled kakor platno in od nog mu je na mozaiko curkoma tekla kri. Vsekako pa se je zavedal ter, zgrudivši se na kolena in sklenivši roke, klical:

»Hvala ti, gospod. Velik si in usmiljen!«

»Pes,« reče Vinicij, »vedi, da sem ti odpustil radi onega Kristusa, kateremu se sam zahvaljujem za življenje.«

»Služiti mu hočem. Njemu in tebi.«

»Molči in poslušaj! Vstani. Pojdeš z menoj ter mi pokažeš hišo, v kateri prebiva Ligija.«

Kilon vstane, toda komaj se je držal na nogah; obledi še huje, uprav kakor mrlič ter reče s slabim glasom:

»Gospod, jaz sem v resnici lačen... Pojdem, gospod, pojdem, samo moči me zapuščajo... Zapovej, naj mi dajo vsaj ostanke iz skleda tvojega psa, pa pojdem!«

Vinicij zapove, naj mu prineso jedi in mu dajo košček zlata ter nov plašč. Toda Kilon, ki je zelo oslabil vsled strahu in glada, ni mogel iti niti takrat, ko se je najedel, dasi so se mu lasje ježili na glavi, ker se je bal, da Vinicij tega ne bi smatral za upor ter zapovedal, da ga znovič pretepe.

»Samo ko me vino nekoliko ogreje,« ponovi klepetaje z zobmi, »pa takoj pojdem, bodisi tudi na Grško!«

Čez nekaj časa je nabral moči in šla sta. Pot je bila dolga, kajti Lin je prebival, kakor večina kristijanov, za Tiberu, ne daleč od stanovanja Mirijamininega. Kilon naposled pokaže Viniciju malo hišico, ograjeno z zidom ter vso pokrito z bršljanom, in reče:

»Tukaj je, gospod!«

»Prav,« odvrne mu Vinicij. »Sedaj odidi, toda poprej čuj, kaj ti povem. Pozabi, da si mi služil, pozabi, kje stanuje Mirijam, Peter in Glauko; pozabi na to hišico in na vse kristijane. Pridi vsak mesec v mojo hišo, kjer dobiš od mojega oproščenca vsakokrat dva cekina. Ako boš pa še nadalje zalezoval kristijane, pa zapovem, da te zopet kaznujejo ter te izročim v roke mestnemu prefektu.«

Kilon se prikloni ter reče:

»Pozabim jih.«

Toda ko Vinicij krene v drugo ulico, stegne roko ter mu zagrozi s pestjo in zakliče:

»Pri Ati in pri Furijah, ne pozabim.«
Na to ga znovič zapusté moči.

VI.

Vinicij gre naravnost v hišo, v kateri je stanovala Mirijam. Pri vratih sreča Nazarija, ki je bil zelo v zadregi, ko ga je zagledal. Vinicij ga prijazno pozdravi ter ga poprosi, naj mu pokaže v materino sobo.

V sobi najde razun Mirjame še Petra, Glauka, Krispina ter tudi Pavla iz Tarse, ki se je bil prav takrat vrnil iz Fregele. Vsi so se začudili, zagledavši mladega tribuna. Vinicij spregovori:

»Pozdravljam vas v imenu Kristusa, katerega častite!«

»Naj bo Njegovo ime hvaljeno na veke!«

»Videl sem vašo krepost ter se prepričal o vaši dobrotljivosti, radi tega prinajam k vam kot prijatelj.«

»Tudi mi te pozdravljam kot prijatelja,« odvrne Peter. »Sedi, gospod, ter zajmi z nami in bodi naš gost.«

»Sedem in tudi zajmem z vami, toda poslušajta me poprej, ti Peter in ti Pavel iz Tarse, da spoznata mojo odkritosrčnost. Vem, kje je Ligija, prihajam izpred Linove hiše, ki ni daleč od tod. Imam pravico do nje, ker sem jo dobil od cesarja; imam v mestu, v svoji hiši, okolo pet sto sužnjev, s katerimi bi lahko obkoljil njeno stanovanje ter jo ugrabil, pa vendar nisem storil tega in tudi v prihodnje ne storim.«

»Radi tega bo počival blagoslov Gospodov nad teboj in bo očiščeno tvoje srce,« reče Peter.

(Dalje pride.)

Razne časnikarske fraze in opravičena razburjenost nad zlobnimi podtikaniji pa niso mogle biti povod za strah, ker dr. Gregorčič je vendar videl, da Gabršček ni storil nikomur nič hudega. — — —

Ali tu vmes tici nekaj drugega. Dr. Gregorčič se je hotel otestiti izmed vrst narodno-napredne stranke ene glavnih motij, katere izredno sposobnost v političnem življenju pozna on najbolje, saj je bil toliko let oprt ob njo. Pred tako motijo se vé že treba imeti strah, bati se je za mandate in pa da ne zdrsne se bolj pod ničlo tista politiska pozicija, kar je je se sploh, katera se vzdržuje le še umetno, držana po koncu v glavnem od tiste sile, katera Slovencem nikdar ni bila prijazna v bojih za enakopravnost, ki pa rada podpira egoizem takih ljudij, ki se „boje“, ker ve, da je to v hasek v prvi vrsti njeni politiki.

In ta politika beleži nov „vspeh“, ki pa je vznudil med vsami razsodnimi Slovenci ogorčenje, opravičeno ogorčenje.... in dr. Gregorčič je zdrsnil nizdol do najzalostnejšega dneva. Moti se mož, ako misli, da je kdo vé kako skodoval A. Gabrščeku, ali da ga je celo „uničil“ — ne, ne, glasovi, kateri nam prihajajo iz cele dežele, se strinjajo v tem, da kaj tako ostudnega se ni bilo med nami, kakor je ta Gregorčičeva gonja, in ti glasovi izreko o svojem času tako obsodbo nad dr. Gregorčičem, da pade tako nizko, da nižje ne bo več mogoče. Do tje ni daleč, ker mož gre z neko posebno hitrostjo dol, dol — — —

DOPISI.

V Gorici, dné 22. aprila 1901. — (Tutti frutti.) — Neki dan v preteklem tednu je prišel v Gabrščekovo tiskarno kmečki mož, kačoz kakih 50 let. Ni rekel ne „dobro jutro“, ne „dober dan“, kakor imajo drugače navado naši kmečki ljudje, marveč nekam nakremžil je obraz, potem pa jezno, nekako pripogovaje se, izustil počasi in trdo, povdarjaje vsako besedo: „Trbusk gaspūd je a že jnen!“ Navzoči so moža radovedno pogledali, ker nikdo ni slutil, kdo je. Potem je zahteval, da naj se mu da tistega „ven“, ki je pisal, da je „Trbusk gaspūd a že jnen“. Če se mu ga ne da „ven“, da gre „pod tribunal“, da bo potem „rihtar“ klical na odgovor, kdo da je tisti, ki je pisal tako o „Trbuskem gaspūdu“. Ko je le ponavljal trdo izrekovaje: „Trbusk gaspūd je a že jnen“, se ga je vprašalo, kdo da je vendar. Trdo je govoril: Plesničar! In potem? Odgovoril je, da bi rad vedel, kdaj se je njegov sin, ki je „gospod“, „aženu“, in spet je pritrdil, da gre „pod tribunal“, ako se mu ne da tistega pisca „ven“. Pristavil je še, da to je „čepvanska politika“. Ker ni dobil povoljnih odgovorov, je odšel, kakor je rekel, „pod tribunal“ — „do rihtarja“! — Stvar je taka: Trebuši sta dve. Ena je Gorenja, druga Dolenja. Gorenja spada pod Gorico, Dolenja pod Tolmin. Popisana je bila v „Soči“ bridka hoja Dolenjetrebuškega gosp. nunca na sodnijo v Tolmin. Plesničarjev sin pa je za nunca v Gor. Tribuši. Torej „trbusk gaspūd“ tu, „trbusk gaspūd“ tam. Stari Plesničar najbrže sam ne zna ne čitati ne pisati. To njegovo nevednost je moral torej izrabiti kak porednež, ki ga je naplahat, da je pisano v „Soči“, da se je njegov sin „aženu“. Niti prašati ni imel časa svojega sina, kako je s to rečjo v „Soči“, marveč kar pridrvil je v Gorico, v strahu, da se je njegov sin, ki je gospod nunc, res „aženu“, in ta skrb je gnala reveža celo „pod tribunal“ do „rihtarja“. Revež, kako se je dal naplahat! Hahahá...

Po spovednicah se nadaljuje gonja proti „Soči“ in „Primorcju“, da je grdo. Posebno piko imajo na mladeniče. Poznam nunca, ki vpraša vsakega mladeniča, katerega prav ne pozna, čegav je. Potem pa začne, ker hise že pozna, udrihati po „Soči“ in „Primorcju“, ako je kateri tih listov v hiši. Zabičuje mu, da mora pregovoriti očeta, da pusti list, in niti ubogati ga ni potreba, ako tega ne stori. Kam pridemo s takim poukom v spovednici? Na mesto pravega verskega pouka in tolažbe se hujška po spovednicah, v katerih sede politikujoči nunci, hujška celo sina proti — očetu! Tako se ljudstvo sistematično izprija. In kje se to godi? V spovednici. Tudi zakrament sv. pokore izkoristajo črni politikoni v svoje svrhe! Tako daleč smo že. Posledice ne izostanejo... In ako kdo tako postopanje oziroma, pa mu vržejo v obraz, da je „brezverec“, da „smesi“

zakrament sv. pokore itd. — „rečem ti, da mi ne porečeš!“

„Edinost“ je rekla, da petek je bil najzalostnejši dan v življenju dr. Gredolčiča. — Kako se je varala! Očividci pripovedujejo, kako mu je zažarel veselja rejeni obraz, ko je čul, da je spravil na 2 meseca v luknjo tistega Andreja G., katerega je pridno rabil 10 let. Celo pot se je radostno smehljaj. V Gorici pa kaže toliko veselja javno, tako se smehlja, da se je bati, da mu spodnja čeljust ne pade iz sklepov. In kako šele je vesel, kadar dobi kakega svojega črnega pristaša z dežele na ulici, takrat šele se mu maje trebuh, peni jezik in ves srečen in zadovoljen stiska pesti, kakor da bi se bil vrnil iz kake velike bitke kot zmagovalec! Nič več ga ni strah, in moško koraka po Gosposki ulici, čeprav v njej prebiva še vedno A. Gabršček! Kako vendar da ga ni sedaj strah, da mu sije sedaj z obraza „sveta“ zadovoljnost, sedaj ko je dosegel obsodbo gosp. Gabrščeka, in je ta še vedno prost? Torej se ne boji tistega, pred katerim je „trepetal“ še nedavno! Ali ne izključujeta sedanja zadovoljnost v javnosti ter nasmeh prejšnji „strah“?! — O ti črna suknja, kaj vse tichi pod teboj? Varujte se jila in ne zaupajte jim! Kmečki pregovor pravi: In ako ti sede „far“ na sukno, odreži jo, pa beži od njega, da le ne boš imel nič z njim opraviti. Kadar te ima v krempljih, ne pozna odpustanja....

„Cvetnik“ na zatožni klopi! Po navadi posajajo ljudi na zatožno klop, „cvetnik“ pa se je posadil kar sam. Pri razpravi v Trstu se je bil ta mož, ki igra jedno najzalostnejših vlog v nasi klerikalni bandi, vmesal nepoklican v pričevanje g. Hrovatina, kateremu je podtikal, da mu je povedal nekaj takega, kar je on njemu povedal! No, podtikanje je kaznjivo, in zato se je vsedel „cvetnik“, ko je spustil v svet nekaj za smeh občinstvu, na zatožno klop za Gabrščekom. Občinstvo se je seveda smejala, ali sicer nerodni „cvetnik“ je bil v tem hipu nehote — odkrit osrčen! Zarotniki proti Gabrščeku so sodili bolj na zatožno klop nego on!...

Retour! Se ne sprejme. Tako je napisal kojsčanski župnik Marinič na bilanco „Gor. ljud. posojilnice“, katera je bila poslana posojilnici v Kojškem. On je poglavar pri tej posojilnici. — Ker so bili zaključki „Centrifuge“ slabi, noče videti vspevanja „Goriške ljud. pos.“. Da bi bila bilanca slaba, ki jo bil pa pridržal ter skodoželjno studiral. — Kako so malenkostnji nekateri med temi posvečenimi gospodi! — —

Kmečki fant mi piše: Tine: Kdo bi djal, da znajo tudi „farji“, to se pravi: tisti duhovni, ki delajo politiko, — lagati?

Jože: Saj si že odrasčen, pa se tega ne veš!

Tine: E, pur ne! —

Jože: Tako znajo lagati, če treba tudi pred sodnijo, da se njih laž ne samo more videti, ampak tudi polipa se je lahko, ne samo z roko, še celo z ного, če imaš prav par debelih podplato v škornju!

Iz Škrbine, 18. aprila 1901. — Velikonočne praznike je imel naš očka župan, kakor se je razvidelo, prav neprijetne. Ves nervozen je hodil okrog, kakor da bi pobesnel. Iz tega se mora sklepati, da ga dopisi iz „Soče“ nekoliko poboljšujejo, ter hodi bolj redko v snubo!

Kakor se je slišalo, je šel dan po praznikih v Gorico; nato smo koj sumili, da prinese „Prismojenc“ kak dopis iz Škrbine. In res prijal je „Prim. List.“ z dne 11. aprila 1901. št. 15. V tem dopisu se nahajajo stavki, kateri so polni neresnice. Vsled tega sem primoran, da njegov dopis oziroma „šjora Pepota“ nekoliko razjasnim.

V njegovem dopisu stoji besede: „Da je posestnik odlašal s plačilom le iz nagajivosti“ —! Ali Vas ni sram —? Ker ste čital „Sočo“, ste videli gotovo, da posestnik je prosil dovoljenje za tri dni, na kar mu je bilo obtjubljeno, in ne pa, da je imel denar pri rokah; še le na Vašo grozitev primoran je bil iskati denar na posodo.

Vi mu predbacivate v „Prismojencu“ nekako tako, kakor da bi posestniku ležal denar v vsakem kotu! Mar mislite, da ležijo petaki kakor Vam? —, katerih se nalezujete, kakor berač mraza, po bližnjih kraških še ne zavednih vaseh?!

V omenjenem „Prismojencu“ stoji: „Jaz sem moral storiti svojo dolžnost, ker drugače neha v občini vsaki red“ —! Vi, očka, se sklicujete na red? Kje ga uporabljate? Ali ga poznate? Mogoče pri tistih dveh možeh

iz Rubij, kateri na ste podaljšal dovoljenje za plačanje zvonov več dnij. To Vam je za red? Kje ga še uporabljate? Morda pri občinskih cestah, katere so bile že trikrat namanjene, da pojdejo na dražbo in se sedaj so v takem stanu kakor v začetku Vasega razglašja.

Mogoče pri občinskem kalu, katerega se je preteklo zimo začelo popravljati, in res začelo se je par dnij prav izvrstno, ali koliko časa? Par dnij! Sedaj je v slabšem stanu kakor popred. Če se Vi strogo držite reda, ali bi ne bilo to delo lahko že dokončano? A pri takih delih vi reda ne uporabljate! Zakaj? Ker nimate časa?!

Uporabljate red mogoče pri občinskem pašniku, katerega ste Vi delil pred leti, in pošteno prijel dnino za razdelitev in uknjizbo! Vprašam, ali je kateri uknjizen na svojo parcelo? Tukaj imate zopet red! Škrbinci, zganite se, dokler je čas, in pokazite, da ste možje. Vi očka župan, Vaša naloga je bila ta, da bi bilo to že v redu, in da bi vedeli, pri čem da smo. Še le po dokončanih takih delih bomo priznavali, da se Vi držite strogo reda! —

Zakaj se tako držite občinske „kase“, katera je v Vaših rokah, in je nečete dati iz pesti, kakor so že v lanskem zasedanju nekateri starasine zahtevali, naj se preloži a Vi niste o tem niti slišali? Zahtevala je zopet letos polovica starasin, da bi se ta predlog uresničil, a bilo je zaman in seja zaključena. To je spet red, kakor trdite v „Prismojencu“?!

Mogoče pri občinski pisarnici, kjer je zopet zahtevala polovica, to se razume naprednjakov, da se preloži v staro solo. A Vam stoji dobro 60 kronic kot najemščina od sobe. Tukaj spet red?

Lahko bi navedel celo „Sočo“ takih dokazov. Že v zadnji „Soči“ sem Vam povedal, da nimam časa v lepem vremenu in ob enem Vam naznanil, da če je le sila, se vidimo v „Sočinih“ predalih. Kličemo pa Vam: Le naprej z Vašim redom v „Prismojencu“! Kličemo Vam bratovski: Na zdar!! Hudovati se ni treba prav nič, ker sam ste si kriv, in tudi krivo sumite na osebe, katere se ne dotičejo „Sočinih“ dopisov.

Toliko za danes. Na svidanje pred mojim orehom. Volek Oba dov.

Iz cerkijanskih Ravnij. — Vsaka koča žaluje, ako ima slabega gospodarja. Kako se le mora zalovati hiša božja, ako ima slabega gospodarja. Pregovor pravi, da v 14 letih steče dosti vode po grapi. Marsikatera stvar je bila dobra pred 14 leti, ali zdaj je že piškava in slaba.

V cerkijanskih Ravnih imajo že 14 let enega nunca, pa tudi cerkev tako, da ni podobna skoro več hiši božji. Župljani bi jo radi popravili, pa jim gospod nunc ne pusti. Pravi, da je v cerkvi on sam gospodar. Pa kakšen gospodar je, ako se ne briga za cerkev, pač pa v spovednici sprašuje vsakega posebej, če bere „tistega umazanega, krivega „Primorca“, kateri ne zna drugega nego duhovne obirati“. — Poglejmo rajši v cerkev, kako je umazan zid, kakor dimnik. V teku teh 14 let se ni hodil belivec po cerkvenem zidu. Župljani pravijo: „Popravimo cerkev!“, gospod nunc pa pravi na priznici: „Novo cerkev hočem imeti tam, kjer hočem, že veste“. To pa se ne zgodi, ali njemu ni mar za cerkev narediti, marveč za kaj drugega. — Vprašanje: ali dela tako Kristusov namestnik ali nemarnež?!

Iz Tolmina, dné 21. aprila. — Po dolgem spanju se je zdramila „Narodna Čitalnica“ v Tolminu ter nam priredila na Belo nedeljo dné 14. t. m. v svojih prostorih krasno veselico s petjem, igro in saljivim prizorom iz narave: „Trojčki“. Veselica je skoncala s povoljnim vspehom. Posebno je dopadala igra „Zamujeni vlak“ in saljiv prizor „Trojčki“ ter občinstvo vedrila in vzbujala mnogo smeha.

Gledé petja so nastopila dekleta kot nove moči in za take je bila „Ljubica“ pretežka. Druge pesmi je zbor dobro pel.

Sliši se, da priredi „Čitalnica“ v maju zopet veselico. Zeleti bi bilo več zanimanja za „Čitalnico“ od strani Tolmincev samih. Vederemo prihodnjic!

Od beneške meje. — (Pojasnilo k dopisu „Od zapadnih Brd“ v „Gorici“ od 2. aprila t. l. glede „Legine sole“ v Neblem.)

Gosp. dopisnik „Dixi“ mra biti jako kratkega spomina, da niti ne ve, da je že cenj. „Soča“ pred letom dvakrat objavila ter priporočevala, naj se vpliva na to, da se

zabrani omenjena sola. Zato je popolnoma neopravičena trditev pozabljivega „Dixi“-a, da noben slov. časopis ni pisal o pohlepnosti predrzne irredente in njenem delovanju v St. Lovrenski župniji. A menda namen g. „Dixi“-a je le ta, da napade „Sočo“, češ da bode le ona kriva ali odgovorna v slučaju, da postavi „Lega“ solo v Neblem. To je razvidno iz predzadnjega odstavka „Dixi“-jevega dopisa. —

Gosp. Gergoletu, župniku v St. Lovrencu, je treba res pripoznati, da se je mnogo trudil proti tej soli. Vprašam pa g. „Dixi“-a, je-li dosegel g. župnik popoln vspeh?!

G. župnik že leto in dan kar boleha, torej se ni mogel upirati „Legini“ soli, kakor sam dopisnik pripozna. G. „Dixi“! Ali menite, da so drugi spali med tem časom? Potrudite se do gosp. župnika v St. Lovrencu ter vprašajte ga, ali se ni tudi učitelj A. T. kot novinec posvetoval z njim radi zabranitve te sole. Kaj mu je glede tega rekel in svetoval, Vam sam on pove. Ta je še le malo časa v Hruševlji kot učitelj ter je le počasi poizvedoval o tukajšnih razmerah radi „Legine sole“. Pri vsem tem je skušal ter skuša vporabiti vsa dopustljiva sredstva, da se ona sola zabrani. N. pr. ko je videl, da so bili voljene v tuk. krajni sol. svet nekatere dvomljive osebe gledé „Legine sole“, (voljeni po italj. župan. v Dolenjah), je bil on tisti, kateri se je potegoval za-to, da bi bil izbran predsednikom mož, ki bi bil zmoežen protiviti se omenj. soli. Ker pa tega ni mogel doseči, je vplival pa na to, da se je utok napravil proti tej volitvi. Vsled § 5. je bila volitev ovržena ter določena nova volitev, po kateri upa, da bode izbran tak mož predsednikom, ki bode kos svoji nalogi v vsakem obziru.

Zraven tega ni zamudil nikdar prilike, posvetovati se gledé zabranitve te „sole“ z raznimi razsodnimi možmi. Zakaj torej pravite, g. „Dixi“, da „menda“ — nima časa, podučiti „svoje“ Nebelce o tej reči.

Vprašam se tudi g. „D.“, čemu pravi „svoje“ Nebelce? Iz tega je sklepati, da „Dixi“ se nahaja v njegovi bližini, pozna tuk. razmere in ve, v kakšnem razmerju živi z Nebelci, kot z drugim ljudstvom. Ker se zdi iz tega, da je g. „Dixi“ domačin, vabi ga k skupnemu delovanju, naj se potruži do njega ter naj mu svetuje kot novincu v teh razmerah, kako bi se dalo „njegovo“ „nevedne“ Nebelce poučiti o tej reči kakor jih on v omenj. dopisu časti.

Ker ste se g. „Dixi“ izbrali „Gorico“ kakor učiteljico nevednih (vednih) Nebelcev (kakor pravite v zad. odstavku dopisa: stori ti „Gorica“ tudi to domoljubno delo ter podučiti postene pa nevedne Nebelce itd.) zato potrudite se, da uprav. „Gorice“ pošlje „gratis“ nekoliko iztiskov v Neblo, da Nebelce pouči o namerah in nasledkih „Legine sole“, a to radi tega, ker očitata nedelovanja po Vas v dopisu v „Gorici“ prizadetemu.

Domače in razne novice.

„Pevsko in glasbeno društvo“ je dobilo stanovanje v isti hiši, kjer je — Čitalnica. Kupi si harmonij pri Leonardu na Vrhniku in nov glasovir. Ima že jako bogato zbirko glask. — Možki pevski zbor se pridno vadi po trikrat na teden; prihaja redno okoli 30 pevcev. — Svoj krasen vspeh v kratkem času so pokazali v petek vsečev v velikem salonu „pri Jelenu“, kjer so priredili iz Trsta se vrnivšemu g. Gabrščeku pevski veter. Umeje se, da brez „govoranc“ tudi ni bilo. — V jeseni se popolni tudi ženski zbor, da bo že prav številen. Prične tudi poučevanje po uzorcu „Glasbene Matic“ v Ljubljani!

„Gorica“ je kvasila, da dr. Tuma cepi pevske moči. To pa je sijajen dokaz, da jih je združil, kakor še nikdo doslej!

„Slovensko bralno in podporno društvo“. — Že v prvi seji novega odbora pretekli četrtke se je oglasila cela vrsta novih članov. Za prihodnjo sejo jih je že zopet prijavljenih. Mi smo prepričani, da jih bo v enem letu v Gorici najmanj 300! Naša stranka dokazuje, da hoče in zna delovati za napredek vseh slojev naroda, le pustiti se jo mora do dela. Klerikalci pa znajo za nos voditi, dokler se pusti.

Franc Kos, c. kr. profesor na učiteljsku v Gorici, je napravil že toliko zdražbe, da mu bo treba stopiti na prste, ki ga vedno srbé. Lani je vodil zdražbarje v „Gor. ljud. posojilnici“, potem proti dr. Tumi; v klerikalnih listih je spustil marsikako zlobno pušico na našo stranko. Tudi oni lopovski napad v „Gorici“ na postenje A. Gabrščeka prihaja najbrže od njega....

Že parkrat pogreva „Gorica“, da ga je Gabr. obrekoval, ko ga je ovadil, da je po krivem pričal proti dr. Tumi, Meni celo, da bi moralo zdaj državno pravdnistvo tožiti Gabr., ki naj bi bil obsojen vsaj 10 mesecev.

Mangiando vien appetito! — Ker dr. Kos ne miruje, mu danes povemo se javno to-le: Na obravnavi proti dr. Tumi je govoril, da ni vedel, kdo so novi priglasi člani posojilnice. Ali je več prič, da je natančno to vedel, ker je v posojilnici izpisal vsa imena ter jih je znal natančno deliti celo vsa obeh strankah. Na obravnavi pa je trdil drugače in tlačil dr. Tumo.

Dr. Kos je trdil v Gabr. pravdi, da se je bal klofute. Ako si državni pravdnik ogleda mizo, ho videl, da je klofuta nemo-goa — dasi jo je dr. Kos zaslužil — ker je miza veliko preširoka, da bi mogla roka doseči nasproti sedečega Kosa, ki gotovo ne bo lica nasproti ponujal. — Tudi v tem slu-čaju govori dr. Kos nekaj, kar je na škodo polit. nasprotniku Gabr. — ali v prilog vi-tezu Gredolskem!! — Ako bi imeli kleri-kalci ta dva slučaja proti kakemu napred-njaku, gotovo bi se našla cela vrsta prič, ki bi ga spravile — v luknjo! Toliko za danes!

Kako klerikalci pričajo pred sodnijo. — „Gorica“ je hotela, da bi državno pravd-ništvo postopalo proti „Soči“ v smislu § 300. k. z., ako ožigosa kako klerikalno prič, ka-teri je glavni namen ta, da škoduje zatože-nemu nasprotniku in ne, da bi govorila čisto resnico. Mi hočemo dati državnemu pravd-ništvu priliko, da bi postopalo..... proti komu?! Evo!

Sourednik „Gorice“ Janko Hočev var je bil tudi član onega odbora, ki je imel nalog, spraviti Gabrščeka pod ključ. Trikrat je pričal, ali čujmo, kako!

Prvič je pripovedoval preiskovalnemu sodniku Musini, da Gabršček je dvignil proti njemu v „Citilnici“ stol; ker se je bal, da ga ne udari, je stopil proti Gabrščeku nekoliko korakov, da bi stol z rokami ujel. —

Drugič je pričal na obravnavi v Gorici. Do takrat pa je mož očitno že pozabil, kako je pričal pred preiskovalnim sodnikom, in je dočela opustiti zlovoljno sabulo o stolic, strahu in kako je šel Gab. naproti, da bi stolico ujel. Trdil je le še toliko, da... je nanj naredilo Gab. postopanje vtis, kakor da hoče stolico dvigniti proti njemu. — Pred-seđnik ga je vprašal: Ali bi vas bil lahko udaril, ako bi hotel? — Hočev var: Lahko, se nisem branil. —

Tretjič je pričal v Trstu. Tu pa se mu je zareklo, da je povedal resnico, namreč, da on je jako kratkoviden, je sedel precej daleč na oni strani mize (je celo kazal z ro-kami oddaljenost), ni sam nič videl, je-li Gabr. dvignil stol, marveč so mu o tem drugi pravili.

Kaj je torej resnično? Ako sam ni videl, da Gab. dviga stol, je izključeno oboje, kar je pričal prvič in drugič. — In resnično je to! Na razpolago so prič, ki potrde, da je Hočev var mirno dalje čital svoj casopis na oni strani mize, da ni zapazil niti toliko, ko-likor je Gab. res stresel stol z levo roko, — da je izključeno, da bi bil Hočev var vstal ter stopil proti Gabrščeku itd., in naravno tudi izključeno, da je dobil vtis, kakor da hoče Gab. dvigniti stolico proti njemu. To je slišal sele od drugih pozneje! — Kako naj se ime-nuje tako pričanje, in, prosimo, se posebno v tem slučaju, ker je s takim pričanjem Ho-čev var gotovo škodoval trikrat zapored obto-ženemu možu. Ali diši to kaj po obreko-vanju?!

Župnik Grča je bil v Trstu poprašan: Po čem pa sodite, da bi bil Gab. sposoben, narediti dr. Gregorčiču kako zlo? — To vpra-sanje ga je spravilo v zadrego. Molčal je, jecal, ali dobrega vsejedno ni hotel odgovo-riti. Rekel je torej: Zato, ker vem, da je že v prejšnjih casih, ko je bil še v Kobaridu, v Bolcu, na Livku, v Tolminu..... marsikaj na-redil..... Sam predsednik ga je na kratko zavrnil: Kaj? Pred 20 leti...? Grča ni znal odgovoriti. — Ali ste čuli, hribovci?

Tako so klerikalci pričali!

V Kobaridu so osnovali nunci celega okraja neko „Slovensko-katoliško politično in gospodarsko društvo za kobarški okraj“. — Kobaridci sami dobro vedó, kam pes taco moli. V to društvo ne dobé nobenega tržana, ki kaj drže na svojo čast in svoje moštvo. Kobaridci se ne bodo dali voditi za nos od ljudij, ki imajo sicer besedo v cerkvi, dokler jih ljudje hočejo poslušati!

Kobaridci! Pozor na to klerikalno past, da se niko — mož ne ujame v njej! Za — „babe“ pa itak sami nič ne marate, mi pa tudi ne, naj jih le imajo!

Samomor. — V Nogaradu v Furlaniji se je vstrelil v nedeljo v jutro 20-letni fi-nančni stražnik Anton Rupretič iz Gorice doma. Vzrok samomora bi bila nesrečna ljubezen.

Shod na Vrhovlju v Brdih — tako se nam piše — na Belo nedeljo je bil jako dobro obiskan. Sešlo se je nad tisoč ljudij. Cel dan je bil ves hribov vrh obsejan z ljudmi. Najživahnije je bilo pač popoldne pri krčmi, kjer so se ljudje kar trli. Proti večeru pa se je vse razkropilo, ostali so le bolj donatci Vrhovci; le neki debeli podžupan kozbanski se je bil baje tako debelo napil „na katoliški podlagi“, da je revež običal za mizo in se ni upal sam nastopiti teške poti. No, srečno se je našel „usmiljeni Samaritan“, da ga je spravil že pozno v noči domov. Kako je bila ta težavna pot izvršena, nam ni znano.

Drugega pri nas ni novega. Orje, seje in upa se na dobro letino.

Most čez Barko. — V soboto je pre-gledovala komisija: gg. komisar Polley, in-ženir Palese, vodja dela pri mostu čez Barko, 10 interesentov in dva izvedenca Streinz za Gorico ter Brezigar za Podgoro na licu mesta zemljišče za gradnjo mostu. — Dela pri gradnji mostu so v zadnjem času zakasnela radi povodnji in slabega vremena, ali prično sedaj s podvojeno živahnostjo. Upanje je, da bo most postavljen v dvajsetih mesecih.

Na trgu „Ginastica“, kjer se na-vadno vežejo kolesarji, je povzli 19-letni Rodolfo Gratton neko 52 letno ženo tako hudo, da ima zlomljeno levo nogo, desno pa poškodovano. Revo so prenesli v bolnišnico, Gratton pa se bo moral braniti pred sodnijo.

Blaž Lenassi, laški državni poslanec, ima sinčka, ki hodi v ljudsko šolo. Iz šole grede se fantički včasih malce prerečejo, pa tudi prepehajo in pretepejo, če že ni dru-gače. Tako je bilo tudi neki dan v preteklem tednu. Lenassijev sinček jih je dobil nekaj po hrbtu, vsled česar je povedal očetu, da ga je obunkal ta in ta. Blaž vzame palico ter se na poti na St. Petersko cesto v hišo, kjer je prebival tisti deček, kateri pa ga ni res tepel, ampak neki drugi. Dobi samega doma. Praša, kje je oče. Ker pa ni bilo ni-kogar v hiši, je pretepel dečka, da se mu pozna na obrazu in na hrbtu. Otrok mu je bil ušel iz sobe, ali Blaž je tekel za njim celo za hišo. Potem je odšel. Ko je zvedela mati — očeta nima več — kaj se je zgo-dilo z otrokom, je šla nad Lenassija, potem pa k zdravniku in odvetniku, kateri ima zdaj to reč v rokah. — Tako nam je pravila mati pretepenega otroka sama. — Kako je tako postopanje, presodi čitatelj sam!

Napad v Furlaniji? — Slišali smo o nekem napadu blizu Zagrada, v kateri bi bili upleteni 4 delavci barona Bianchija v Rubijah, Uria, lastnik tovarne kandičev v Gorici, ter župan iz St. Petra ob Soči. Prišlo je celo do nekakega pretepanja, da je tekla kri. Konec je bil pri zdravniku v Zagradu in pri orožnikih, kjer se je napravil zapisnik. Naše poročilo, ako je resnično, gre posebno proti Uriji in proti Šentpeterskemu županu, katera bi bila baje v glavnem provzročitelja napada. Stvar pride pred sodnijo, in tačas se izve resnica. Takrat torej bo mogoče sporočiti istino o tem napadu.

Blizu Tržiča v nekem stranskem vo-dotoku so našli dve ženski truplo, katero je zaneslo tje najbrže morje. Ženska je mo-rala imeti 40–50 let. Komisija je vrhno njeno obleko spravila, truplo pa dala pokopati. Kdo je, se ne ve, konstatovano pa se je, da ni znakov o nikakem nasilstvu. Najbrže je revica sama skočila v vodo ali pa po-nesrečica.

Duhovnik — morilec. — „Slovenec“ je padel po nas, ker smo priobčili, kako je izvršil duhovnik Potenza v Neaplju dva umora na javni cesti. Trdil je celo, da tisti človek je bil blazen, potem pa, da ni bil du-hovnik, nego — napredni učitelj Lažnjivec! Le čitajte laske liste iz kraljestva, pa uvidite knaldu, da ni res ne eno ne drugo, marveč da je res, da se vrsi preiskava proti Potenzi brez zadržkov naprej. — Taka je resnica, posvečeni prijatelji!

Listnica. — G. K. v N. Nismo nič poslovenili tiste vasi, ampak sporočilo se je nam bilo, da se je zgodila tista reč v H. Ako bi delali tako, kakor Vi mislite, potem bi bila Vaša izvajanja pravilna. Hvala za po-ročilo. Zdravi!

Razgled po svetu.

V Rojanu pri Trstu je javilo 306 oseb tržaskemu magistratu, da izstopijo iz latin-skega obreda rimsko-katoliške cerkve ter pristopijo grškemu obredu s staroslovenskim bogoslužnim jezikom. Za Ricmanji je pre-stopil torej Rojan. V Rojanu gospodarji v cerkvi najhujši latinizator don Jurizza, ki po navodilih „Piccola“ peha iz rojanske cer-ve slovenščino, čeprav je Rojan slovenski. — „Slovenec“ v svoji nesramnosti imenuje to „protikatoliško gibanje“. Po njegovem mnenju torej naj bi Rojanci gledali mirno, da se iz-peha iz cerkve zadnja slovenska beseda ter se potujeji narod tudi v cerkvi ne le zvunaj nje. To bi bilo po „Slovenec“ — katoliško! Ali vrli Rojanci mislijo drugače. Oni hočejo služiti Bogu v cerkvi v miru v svojem jeziku, ne pa v tujem in bridki zavesti in v srdu, da se Slovenec na tržaskih tleh celo v cerkvi potujeje. Rojanci so pokazali, da znajo mi-sliti tudi sami s svojo glavo, da hočejo ostali Slovenci ter imeti svoj jezik v kat. cerkvi. Na ono naravnost skandalozno početje s tržaskimi Slovenci v cerkvi po donu Jurizza so se odzvali Rojanci edino umestno s pre-stopom v grški obred kat. cerkve s staro-slovenskim jezikom. Živeli Rojanci in njih nasledniki!

Obilne volitve v Ljubljani včeraj v tretjem volilnem razredu so skončale z izvolitvijo kandidatov narodno-napredne stranke, ki so dobili od 649 glasov po 528 do 546, socialni demokrati pa po 91 do 108.

Grof Lev Tolstoj carju. — Ruski senior pisatelj je poslal 28. marca carju apel, v katerem priporoča sledeče reforme: Delavci naj bodo enakopravni z drugimi sloji ljudstva, odpravi naj se vojni svet, dvigne naj se šolstvo, da naj se narodu verska svo-boda. Da se doseže prva točka, naj se od-

pravijo zemski nacealniki in osvobodé kmetje določb glede potnega lista, prisilnih del, pla-cevanja davkov za druge in kaznj s palico. V solah naj se odpravijo vsi narodni, socialni in verski razločki; v vse šole naj imajo pri-stop učenci in učenke vseh narodnosti in vsek ver, torej tudi židje. Ustanové naj se privatne šole. Odpravijo naj se vsi zakoni, ki določajo vsako drugačno mnenje o ver-skih stvareh kakor zločin, odpro naj se cerkve in kapele prejšnjih sekt in dovolijo naj se skupščine in pridige vseh različnih verskih izpovedanj. A tudi stariši naj imajo pravico, vzgajati otroke v tisti veri, ki se zdi prava njim!

Dunavsko mornarico hočejo Ogrri pomnožiti ter si zagotoviti za prihodnje leto v to potrebni denar. Ko se izvrši regulacija Dunava, bo isti ploven tudi za vojne ladje, in ker v slučaju vojne bi bila nevarnost večja kakor doslej, hočejo primerno pomno-žiti mornarico.

Angloški finančni minister je pred-ložil poslancem proračun za prihodnje leto. V zadnjih 18 mesecih do konca marca t. l. je izdala Anglija 90,736.000 funtov (2184 milijonov kron) in vojni stroški do konca julija se računajo na 58,230.000 funtov (1392 milijona kron), tako da potrebuje finančni minister 3576 milijonov kron. Deficit za leto 1901. se ceni na 57,310.000 funtov (1368 milijonov kron.)

Anarhisti. — Po raznih listih čitamo, da se je napotilo iz Amerike v Evropo nekaj anarhistov, katerim je namen najprej umoriti nemškega cesarja ter še par drugih. Redar-stvo v Nemčiji je umevno na nogah.

Na Španskem se nadaljuje boj proti klerikalizmu. Te dni je bilo v Madridu veliko zborovanje, na katerem se je zahtevalo ločitev cerkve od države ter posvetni pouk. Kleri-kalizmu, katerega smatrajo za vzrok vsega zla na Španskem, so napovedali boj na vsej crti. Po zborovanju so hoteli prirediti demon-stracijo, katero pa je preprečila velika ploha.

Na Kitajskem. — Rusija po no-vejših poročilih ne odstopi od svojih zahtev glede na Mendzurijo ter v tem pogledu, kar se tiče Japonske, ne obstoji še nikako spoz-rumljenje.

Iz Pekinga poročajo, da prva kompa-nija 4. angl. polka je prišla v boj z vstani, katerih je bilo okoli 1000. Natatni izid ni znan.

V Južni Africi. — Iz East Lodona poročajo, da so ujeli Buri blizu Moltena vlak poln živine in oglja. Treba upoštevati, da se je zgodilo to v kapski koloniji, ki je angleška posest. — Devet ima baje na razpolago le 5000 Burrov, v okraju Rosenendal pa jih je okoli 12000.

Raznotero. — V Pragi je vstrelil na javni ulici mestnega svetovalca Paručka neki bivši njegov uslužbenec. — V Pragi so pri-redili v nedeljo socialni demokratske shod, kateri pa je vlada razpustila radi napadov na carja Nikolo. — V Trstu se je zastupil v soboto delavec K. Tedeschi. Zapustil je ženo s 6 otroki. — Pred porotniki v Trstu so obsodili Nikolo Fragiacomu iz Pirana radi poverjenja na 4 leta ječe. — Dalje je bil obsojen pred to poroto H. Safran, uradnik tvrde Kremer, radi poverjenja in goljufije na 3 leta ječe. — V Londonu je umrl te dni neki mladenič za kugo. Storile so se takoj vse potrebne odredbe, da se bolezen ne razširi.

Narodno gospodarstvo.

„Sadjarsko društvo“ v Tolminu. — Iz tolminske okolice nam pišejo: „Sadjarsko društvo“ v Tolminu je imelo dne 14. t. m., kakor naznanjeno, ob 3. uri popoldne občni zbor. Obnega zbor se nas je vdeležilo kakih 70–80 boljnih, za sadjarstvo vnetih kmetovalcev. Veselo znamenje, da jih je bilo mnogo iz oddaljenih krajev.

Predsednik g. Ig. Kovarič pozdravi navzoče ter pozove na to društvenega taj-nika g. And. Vrtočca, da poroča o stanju društva in lepo pouči navzoče, kako drevesa stalno saditi in odgojevati. Poročilo je bilo dokaj zanimivo. Društvo je dobilo v preteklem letu državne podpore 600 K, od dež. odbora 200 K in od tolminske hranilnice 200 K. Bilo je odlikovano za zasluge v kmetijstvu s srebrno državno svetinjo. Navzoči kmetovalci smo z zanimanjem poslušali koristne nauke društvenega tajnika in se hočemo tudi po njih ravnati.

Po občnem zboru se je vršila običajna razdelitev dreves v zastavami okinčani dre-vesnici. Pridružil se je v drevesnici k raz-delitvi ob lepem vremenu že več drugega občinstva. Bila je prava in vesela ljudska svečanost. Društveniki so dobili letos po 5 krepkih in zlahtnih jabolčnih dreves. Veselo je bilo videti, kako se društveniki drevesa jedni nosili, drugi vozili križem okraja, da jih na svojih zemljiščih stalno vsade, ki bodo pravilno vsajena in odgojevana bujno rasla in v kratkem obilo zlahtnega sadu doprinesala. Društvo oddaja tudi ljudskim solam v okraju brezplačno travjake, manjše ceplice in zlahtne cepice, kar je jako koristno in hvalevredno.

Učitelji so poklicani mej ljudstvom sadjarstvo siriti. S tem si pridobé spoznavanje in ugled.

„Sadjarsko društvo“ v Tolminu je do sedaj razdelilo mej ljudstvo 14.000 jabolčnih in do 500 hruškovih zlahtnih dreves, na ti-soče in tisoče zlahtnih cepičev v precepljenje slabih vrst ter širi pouk v okraju o pravilnem sadjarstvu. „Sadjarsko društvo“ v Tolminu je pripoznano kot jako delavno in koristno za ljudstvo v okraju. To pripoznanje prihaja vsestransko; pohvalil je društvo ob priliki sadne razstave v Gorici tudi naš presviti cesar sam.

Izjava.

Nemalo sem se začudil, ko sem čul na kazenski razpravi v Gorici dne 15. oktobra lani govoriti pričo g. sempaskega župnika Blaža Grča o nekakih „zanesljivih“, „močnih“ in „dobrih“ možeh, katere je bil postavil na izrednem občnem zboru „Goriške ljudske posojilnice“ za „živ zid“ proti g. Gabrščeku, ker se je g. dr. Gregorčič „bal“, da bi ne izvršil Gabršček takrat svojega žuganja nad njim, kakor je izpovedal to slednje župnik Grča pod prisego. Rekel je celo: „Nič hu-dega se ni zgodilo, samo dr. Greg. je bil v strahu in zato smo se postavili v bran, da se ne bi moglo nič zgoditi.“ Na vprašanje predsednikovo: Ali ste zapazili na Gabr. na tistem shodu kaj sumljivega? je od-govoril Grča: Proti koncu je šel Gabr. prvi v predsobo, in ker mi je dr. Greg. rekel, da se boji, da ne bi Gabr. izvršil svojega žu-ganja, videl sem neko dejanje, ki je sumljivo, in rekel možem, naj stopijo vmes. —

Začudil sem se, ko sem to slišal, ter svoje začudenje takoj povedal Gabr.: a pri-pomnjo, naj me stavi za pričo, da povem, v kakosnem stanju je bil Gabr. tisti dan, in to, kar sem videl na onem izrednem občnem zboru, na katerem sem bil prisoten ter se ga še živo spominjam.

Ker nisem bil zaslišan kot prič, si stejem v dolžnost tukaj javno povedati to-le:

Gabrščeka ni bilo doma od 18. ali 19. avgusta pa do tistega dne, na katerem je bil omenjeni izredni občni zbor. Prišel je domu izredno dobre volje, le radi tega, da uredi vse, kar treba za okliče, ker se je ženil, ter je že čez par dni odšel zopet z doma. Ko je prišel domu, sem ga med drugim opozoril, da bo popoldne izredni občni zbor „Gor. ljud. posojilnice“, ker on tega ni vedel. „Soča“ se ni pošiljala za njim, ker je bil zdaj tu, zdaj tam, na Ko-roškem, Štajerskem, na Dunaju itd. Popoldne je šel na zborovanje. Ko je odglasoval, je sedel na robu velike pisalne mize v prvi sobi poleg takratnega vis. postn. kontr. g. Lebana, v sobi so bili gg. prof. Ivantič, Kragelj, gosp. vadm. učitelj Mercina, trgovec g. Kaučič, uradnik g. Fr. Gabršček in jaz. Gabrščeka dobra volja ni zapustila, marveč se je prerekal na šaliv način z g. Lebanom posebno radi besede „nabit“, katero je rabil v zborovalni sobi g. dr. H. Tuma, ko se je bližal pripravljene „vihar“, kateri je vodil g. dr. Andr. Pavlica. Priča Grča pravi, da „proti koncu je šel Gabr. prvi v predsobo“, toda takrat, ko so se „zgrazali“ gospodje nad izrazom „nabit“, še ni bilo proti koncu, ali Gabr. je sedel v prvi sobi že prej in se pozneje O kakem živem zidu, o katerem go-vori Grča, ni mogel dobiti noben zborovalec nikakega vidnega vvisa tako, da bi bil mogel slutiti, da kdo kaj namerava z onimi par sempaskimi kmeti, katere je bil pripeljal Grča na zborovanje. Ko je slo zborovanje h koncu, sem videl oditi dr. Gregorčiča brez „živega zidu“ tačas, ko je bil Gabr. že navzoč v sobi!

Prepričan sem v dno duše, da Gabr., ki je govoril nasproti meni vedno z največji spo-štovanjem o dr. Gregorčiču, ni imel namena ne takrat ne kedaj drugače dr. Gregorčiču storiti kaj zalega.... Da je gorenja izpoved resnična, sem pripravljen potrditi tudi s prisego.

V Gorici, dne 22. aprila 1901.

Ivan Kavčič,
urednik „Soče“.

Izjava.

Ker me dopisnik „Gradenski“ v neka-terih dopisih v „Gorici“ in v zadnji „Gorici“ št. 29. „Grad. vikarjani“ dolžijo in sumničijo, da sem jaz pisal dopise v „Soči“: „Od beneške meje“, v kojih je govora o gosp. Znidarčiču, vikarju, izjavljam nastopno:

Jaz nisem pisal nobenega ome-njenih dopisov v „Soči“ in tudi nisem prinjnih sodeloval, niti nisem dal nikakih informacij! To izjavo lahko potrdim pri vsaki sodnji tudi s pri-sego. Apelujem torej na zgornj omenjene dopisnike in na njih značaj, da storejoni svojo dolžnost ter prekličejo svoje dol-žitve in sumničenja glede moje osebe.

Visnjevik, 21. aprila 1901.

Karol Mlekuž, učitelj.

Poslano.

„Slovenec“ v Ljubljani se je bavil ob svojem času s Sveto Goro in pisal, da so ze nekaj bili tam gori č. oo. franciskani. Vzrok taki pisavi nam je bil dobro znan, ali kar nas je presenetilo, je bilo nesramno laganje in obrekovanje tistega angelja do-brote in vzroka čistosti, pokojnega preč.

gospoda Andreja Lebana, zadnjega vodje svetlišča na Sv. Gori.

Mi smo pričakovali vedne do današnjega dne, da najvišja cerkvena oblast na Goriškem preklične nesramno laž in povrne čast njemu, ki spi mirno v grobi pri Materi božji, pričakovali smo, da se oglasi se enkrat „Fdinost“. Ker se pa to ni zgodilo, se hočemo pa mi, „liberalci“ in „brezverci“, potegniti za ranjkega in povedati celemu slovenskemu narodu, da so lagali, infamno in nesramno lagali tisti, ki so pisali, da pod vodstvom g. Andreja Lebana je pešala Sv. Gora, da je bilo vse zanemarjeno, da je hodilo vse rakovo pot ter da se je tako slabo gospodarilo, da slabše ni bilo mogoče. Lagali so, vedoma so lagali, kakor so dolgi in široki, da se ni našlo na Sv. Gori skoraj nič in da je bilo vse prazno. Našli so vsega obilo: domači pridelek, živino, krave, vole, konje, lepo kočijo, vso hišno opravo, gozde, njive, vinograde, vse k a p i t a l e. Našli so lepo cerkev, lepa pota, po-barvane kapelice itd.; vsega se je našlo obilo, in vendar so vseeno tako podli, da pišejo, da se ni dobilo skoraj nič. Že vemo, kaj Vam je manjkalo! Malo tisočakov milostine in maš; to vse je odnesel pokojni Andrej v škofijo Njegovi Eminenci v roke. S seboj ni neseš ničesar nego s kardinalovim dovoljenjem en voz drv. Drugo je pustil vse na Sv. Gori. Vse drugo bodo uživali oo. frančiškani, ker on, dober in pošten mož, je sel vsled prišljenega odhoda od svetlišča pred časom pod zemljo! — Ako treba, pride še.

LaiCUS, resnicoljub.

Trgov.-obrtna registrirana zadruga
z neomejenim jamstvom.
V GORICI, semeniška ul. št. 1., I. nadstr.

Obrestuje hranilne vloge, stalne, ki se nalože za najmanj jedno leto po 5%, navadne po 4 1/2% in vloge na Conto-current po 3-60%. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez izgube obresti ter izdaja v zameno lastne. Rentni davek plačuje zadruga sama.

Daje posojila na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, proti vknjižbi varščine na 10-letno odplačevanje, v tekočem računu po dogovoru.

Sprejema zadrugnike, ki vplačujejo delež po 300 kron po 1 krono na teden, ali daljših obrokih po dogovoru. Deleži se obrestujejo po 6-15%.

Vplačevanje se vrši osebno ali potom polnočni na čekovni račun št. 842.366.

Uradne ure: od 9-12 dopoldne in od 3-4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9-12. dopoldne.

Naznanilo.

Podpisana si dovoljujem naznanjati tim potom slavn. občinstvu ter gg. odjemalcem veletrgovine z vinom ranjkega mojega soproga **Ivana Dekleva** v Gorici, da sem prevzela vodstvo trgovine sama ter da ostane trdka nespremenjena. Naznanjam tudi, da bodem skrbela pred vsem za izvrstno blago, s kojim mi bude čast postreči gg. odjemalce kakor doslej.

V nadeji, da ostane slavno občinstvo v bodoče tudi meni naklonjeno, zagotavljam točno in kulantno postrežbo spoštovanjem udana

Ivanka vd. Dekleva.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Vdobjiva se zastoj in franko v Schwannen-Apoteke, Frankfurt A. M.

Anton Kuštrin
trgovec
z jedilnim blagom

Gospiska ulica št. 23 (v lastni hiši).

Priporoča svojo zalogo jestvin, kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinejšega „Luka“ po jako nizkih cenah. — V zalogi se dobivajo testenine trdke Žnidarskič & Valentič v Ilirski Bistrici; cikorijska in žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda ter moke vseh vrst iz mlinov Jochmann iz Ajdovščine in Majdiča iz Kranja.

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 kilogr. naprej.

E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Goriška ljudska posojilnica

registrirano društvo z omejeno zavezo v Gorici.

Gospiska ulica št. 7, I. nadstropje v lastni hiši.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni član društva, in se obrestujejo po 4 1/2%. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajejo samo članom, in sicer na menjice po 6% in na vknjižbe po 5 1/2%.

Uraduje vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1899. okroglo K 1.400.000.
Poštno-hran. račun št. 837.315.

Važno za vsakega!

Razprodaja!
Za neverjetno nizko ceno, za samo gld. 2-95 se vdobi krasno garnituro, imajočo naslednjih štirinajst dragoceni krasnih predmetov:

Važno za vsakega!

- 1 žepna ura iz niklja Anker-Rem. (na željo posrebrjena) s krasno vdelanim okrovom, natančno regulirana s 3-letnim jamstvom ter etui.
- 1 eleg. oklopna verižica iz niklja ali goldina s privezki vred. Parizi sistem.
- 1 kratavna igla iz goldina z vdelanimi briljanti.
- 1 par pozlačenih zapetnih gumbov. Znamka „Garrantie“.
- 1 garnitura gumbov iz goldina za predsrajnike in ovratnike; 5 komadov.
- 1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno zaznamovana.
- 1 prstan iz goldina z eleg. kamnom.
- 1 pomajševalno žepno zrcalo v etui.
- Teh štirinajst krasnih in dragih predmetov z uro Anker-Rem. razpošilja za samo gld. 2-95, proti povzetju ali naprej poslanim zneskom trdka

Bratje Hurviz,

Ekspozitna hiša, Krakau, Stradom 17 (Avstr.)

Kar ne ugaja se tekom 8 dnij sprejme nazaj ter denar vrne, da se kupovalec nima bati nikake nevarnosti.

Bogate ilustrovane kataloge vseh dragocenostij zastoj in franko.

Sprejemajo se preprodajalci in agentje.

Vzeinit malo bombaža, ga dobro namočite s

A. Thierry-jevim balzomom

ter vložite istega v votli zob; s tem pomirite vsako zobno bolečino. — Pris no le se zeleno varnostno znamko „nuna“ in na kovinski kapici (zamašku) vtisnjeno trdka: **Edino pristno.** — Pojedine steklenice se vdobe skoro v vseh lekarnah po 30 in 60 vin. Po pošti 12 malih a 1 6 velikih steklenic 4 krone. Steklenico na poskušnjo z navodilom uporabe in izkazom zalog celega sveta pošilja A. Thierry-jeva tovarna v Pregradu pri Rogatecu (Kohitsch-Sauerbrunn). — Pazi n-j se na ponarejanja ter v vseh kulturnih državah registrirano varstveno znamko „nuna“. Nebroj spri eval je na razpol go pri izdelovat l-j, katerehu dohajajo vsak dan.

Ból ublažujoče ribanje

po dr. Zoltán-u

(Zoltánovo mazilo).

Že mnogo let znano, vspešno učinkujoče sredstvo, katero e najboljše v uporabi pri protinu in revmatizmu.

Olajša in odstrani po kratki uporabi (kar dokazujejo mnoga priznana in zahvalna pisma) celo mnogo let brez vspeha se zdraveče bolezn.

1 steklenica stane 2 kroni.

Pri vpošiljavi zneska 2 K 80 vin. razpošilja franko levarnar

Béla Zoltán, Budimpešta.

Zaloga na Dunaju, lekarna pri „Črnem medvedu“ 1, Lugeck 3.

Nikako skrivno sredstvo. Zdravniško priporočeno.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Riccardo Brass

Gorica

zaloga vin in špirita na debelo.
Ulica Vetturini št. 11.

Domača, istrska in dalmatinska vina ter žganja prve vrste po nizkih cenah.

Kdor posodi

par sto ali več goldinarjev proti zelo visokim obrestim, naj se obrne pismeno na naslov: „Poštenost“ — p. Ajdovščina — poste restante.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici.

Gospiska ulica št. 7.

Velika zaloga manufakturnega blaga.

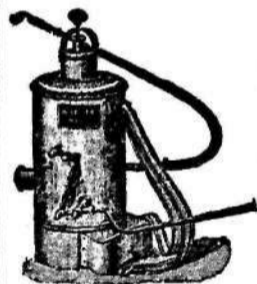
Priporoča cenj. odjemalcem svoje v obširni izberi dospelo novo sveže blagó za jesensko in zimsko dobo. za ženske in moške; vsakovrstna sukna, kot: **Loden, Cheviot, Kammgarn** i. dr.

Krasna izbira volnenin, forštajnov (porhet), „Lawn Tennis“ i. dr. za ženske obleke.

Priporoča izborno perilo, bombažasto in cvrtnasto, katero prejema iz prvih slezkilj tovarn; med temi ima tudi preproge, namizne prte, zavese, žepne rute, bombažaste in cvrtnaste, blago za blazine, plahte, kovtre, žamet in pliš v vseh barvah; prtenino, ogrinalke itd. Lepo perilo za moške in sicer: srajce, ovratnike, zapetnice, prsnike, ovratnice, nogovice, Jäger-srajce, za hribolazce itd. itd.

Vse po najnižjih in zadnjih cenah brez pogajanja.

Na željo se pošlje tudi uzorce, poštnine proste.

Patentovani aparati za žvepljanje na roko in za na hrbet, rabljivi na dva načina.

Patentovane škropilnice proti peronospori najnovejši sistemi.

Brizgalnice za žvepleni ogljik (Injektori)

proti filokseri

Aparati za streljanje proti toči.

Posebne brizgalnice za sadno drevje in vse druge priprave za sadje-in trtorejo pošilja po najnižjih tvorniskih cenah

IG. HELLER, DUNAJ (WIEN)
II. Praterstrasse 49.

Ivan Schindler

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slovensko-italijanskem jeziku z več kakor 400 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo, vinarstvo, za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod!

Ugodni pogoji plačevanja.

Za realno postrežbo se garantira.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

e. kr. privileg. lastnik.

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

Odlikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

Gorica

Ozka ulica št. 1 — Via Stretta 1.

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času.

Prevzema naročila za vpeljavo strojev, tudi pozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cevni vsake vrste.

V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi); mehove za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.